

‘Lass dir Alles geschehn: Schönheit und Schrecken.’

Rainer Maria Rilke

Lied van jouw leven

Winter-Nieuwsbrief

Klaproos-ervaring

Ik kan het niet laten: foto's zoals deze maken van moois dat ik zie als ik wandel. En dan beperk ik me nog; eigenlijk kan ik wel aan de lopende band fotograferen. Het is altijd een beetje teleurstellend, want wat de afbeelding weergeeft haalt het niet bij wat ik zag. Dat proberen vast te leggen geeft een soort 'klaproos-ervaring': ik pluk het om dat mooie bij me te houden, maar het verwelkt in mijn handen. Heb je, net als ik, als kind ooit geprobeerd je moeder met een bosje zelf geplukte klaprozen te verrassen?

Grijpen of je laten grijpen

Wat ik vast probeer te pakken ontglipt me. Zo is het met schoonheid, zo is het met liefde, zo is het met diepste waarheid, zo is het met vreugde, zo is het met 'God'.

Eerder is het omgekeerd: wij wóorden gegrepen! Door schoonheid, door waarheid, door liefde, door vreugde, door 'God'. En ja, soms ook door wat we níét willen: verlies en verschrikking.

Het leven grijpt me bij de lurven. In wonderschone en verbijsterende momenten. In vreugde en verdriet. Andersom gaat het niet; ik kan hier en daar wat sturen, maar het wezenlijke gebeurt niet dóór maar áán mij.

Ik werd geboren, word beademd, levenslang. Opgevoed, beïnvloed en gevormd. De liefde vond mij, ik werd moeder, ik werd soms ziek en weer beter, verloor geliefden, werd Rouwmoeder, ik val en word weer opgetild. Ik wil de boel graag managen en regisseren maar het leven neemt me soms mee in een kolkende stroom of zet me volkomen stil. En soms lijkt het te zeggen: en nu jij!

Vrees niet!

"Vrees niet" schijnt het meest voorkomende zinnetje in de bijbel te zijn. En ook de oproepen "hoor!" en "ga!". De oude heilige boeken wijzen een weg naar overgave. Door alles heen welt er een stem in mij op, als ik maar wil luisteren. Een stem die oproept om niet bang te zijn. Een stem van overgave. Ik kan het voelen en horen in ons zingen. Dan verlies ik mezelf en neemt de Liefde het over. Want die heeft, vertrouw ik, toch het laatste woord.

En nu jij!

Hart en Ziel op Zondag

Het scheelt niet veel of het is alweer een jaar geleden dat we voor het laatst met een volle groep samen hebben kunnen zingen! Nu staan we in de wacht om weer kleinschalig samen te komen voor een tweede zondagochtend. Jan Linssen en ik bereiden ons voor en kijken er erg naar uit om weer mooie liederen met jullie te delen!

In februari mag het helaas nog niet zo zijn. Net als in de vorige nieuwsbrief beloof ik jullie snel bericht te sturen zodra we een nieuwe datum kunnen plannen.

Met een lied voor jou

Om moed en zachtheid, **hierbij** een link naar de mantra Om Tare, een bede aan Tara, de verpersoonlijking van vrouwelijke Compassie. Gezongen in de kapel bij ons Hart&Ziel Mantra-concert in september vorig jaar. Omdat we in alle onzekerheid en stress die ons mogelijk in de greep hebben mogen weten dat we niet alleen zijn...

Welkom

Ik hoop je snel te ontmoeten!
Warme groet,

Suzanne

Suzanne Uleman
www.liedvanjouwleven.nl

